

stavního práva, ručí nedílnou rukou a tím, kdo je povinen k placení, za dědický poplatek na ně připadající, když v době vydání (vzvednutí, zastavení) byla mu známa smrt zůstavitelova nebo při užití náležitě péče musila mu býti známa.

Dokud příslušný finanční úřad nerozhodl, zda pojistná suma podléhá dědickému poplatku nebo ne, není pojišťovna povinna vydati zadržanou částku.

17.322.

Byla-li pozůstalost dodatečně projednána jen s jedním dědicem, ač se v původním řízení k pozůstalosti přihlásili dva dědicové, jimž byla pozůstalost také odevzdána, jest dodatečné projednání pozůstalosti zmatečné.

Rekursní soud správně zrušil napadené usnesení jako zmatečné podle § 41 g) zák. 100/1931 Sb. z. a n., neboť k pozůstalosti se přihlásili dva dědici, jimž pozůstalost byla také odevzdána, takže dodatečným projednáním pozůstalosti ve smyslu § 179 nesp. pat., provedeným toliko s jedním dědicem, byla porušena zásada o nutnosti slyšení před rozhodnutím účastníků.

17.391.

Předkupní právo.

Kdo uplatňuje své předkupní právo, musí splnit i vedlejší podmínku ujednanou mezi prodávatelem a kupitelem o placení zprostředkovatelské provise.

Výkupce musí (u nemovitosti) výkupní cenu prodávateli skutečně do 30 dnů po učiněné nabídce zaplatiti. Poshovění poskytnuté prodávatelem třetímu kupci nejde k dobru výkupce.

Podle §§ 1072, 1075 a 1077 obč. zák. musí osoba z předkupního práva u nemovitosti oprávněná, chce-li toto právo řádně uplatnit, splnit dvě náležitosti: předně musí závazně prohlásiti, že vstupuje na místo třetího kupce do smlouvy (rozh. č. 2581 Sb. n. s.), a za druhé musí nejdéle do 30 dnů od učiněné nabídky výkupní cenu skutečně zaplatiti (srov. Klangův Kom. k § 1075 obč. zák. str. 1024 a 1025).

Podle výslovného ustanovení § 1077 obč. zák. musí ten, kdo jest oprávněn k výkupu, kromě zaplacení kupní ceny, která byla nabídnuta třetí osobou, splnit i všechny vedlejší podmínky třetí osobou nabídnuté. Nemůže býti nejmenší pochyby, že ujednání o placení provise, které bylo učiněno mezi prodávatelem a kupujícím, náleží mezi takové vedlejší podmínky.

17.370.

Opatrovník, zřízený dědici, jehož byt není znám (§§ 77 č. 2, 131 nesp. pat.), není oprávněn před uplynutím ediktální lhůty podat dědickou přihlášku.

Nejde o nezákonnost, nebyla-li v takovém případě přijata soudem dědická přihláška, již učinil opatrovník jménem dědice, třebaš při tom navrhl vydání ediktu podle § 131 nesp. pat., edikt však vydán nebyl a návrh zůstal nevyřízen.

ZE DNE

Před uzávěrkou listu se dovídáme, že zemřel pan JUDr. Jaroslav Heinitz, notář v Praze II. Ocenění jeho práce přineseme příště.

Univ. prof. Dr. Emil Svoboda resignoval na vedení redakce Českého Práva.

Pan univ. prof. Dr. Emil Svoboda zaslal Spolku notářů v Praze dopis ze dne 2. března 1940 tohoto znění:

Dlouho jsem doufal, že se moje srdeční choroba upraví tak, abych zase mohl v plném rozsahu plnit svoji redakční funkci v časopise „České Právo“. Ale skutečnost je taková, že nemohu docházet do redakce, nemohu opatrovati materiál a také sám nemohu ani přibližně tolik spolupracovati jako v dobách, kdy jsem byl zdrav.

Vzdávám se proto dalšího řízení listu, prosím, aby moje jméno bylo v záhlaví „Českého Práva“ vypuštěno a abyste řízení ponechali buď redakčnímu kruhu, nebo si laskavě za mne určili jiného odborníka, který by byl skutečně s to, vykonávati svoje poslání.

Prosím, abyste laskavě vzali na vědomí mou resignaci, a abyste přijali díky za přízeň a pomoc, kterou jste mi od počátku listu prokazovali.

Poroučím se Vám v dokonalé úctě

Univ. prof. Dr. Emil Svoboda.

Třebaže plně uznáváme důvody, které pana profesora k tomuto rozhodnutí vedly, přece jen velmi těžce se smiřujeme s touto skutečností. Panu prof. Dr. Svobodovi jsme zavázáni velikou vděčností za to, že svými vynikajícími příspěvky jakož i obětivým vedením redakce pozdvihl a udržel naše České Právo na čestném místě mezi právníckými časopisy. Doufáme však, že se s panem prof. Dr. Svobodou neloučíme navždy, naopak, prosíme pana profesora, aby nám zachoval i nadále svou vzácnou přízeň a přejeme mu podstatně a trvalé zlepšení jeho zdravotního stavu.

Redakční rada.

Ministerstvo spravedlnosti v Praze

zaslalo not. v Praze toto upozornění: Číslo: 13221/40-12.

Věc: Vysvětlivky k vládnímu nařízení č. 26/1940 Sb. o úlevách při usnášení některých změn společenských, společenstevních a spolkových stanov a o názvech některých peněžních ústavů a zařízení.

Ježto dvouměsíční lhůta, již ustanovuje § 1, odst. 1 vládního nařízení č. 26/1940 Sb., se chýlí ke konci a tím vstoupí vpravdě toto vládní nařízení ve skutečnou účinnost, pokládá ministerstvo spravedlnosti v zájmu jeho správného používání za nutno upozorniti zúčastněné kruhy zájemců, soudy, správní úřady, notářské komory a obchodní a živnostenské komory na toto:

(1) Vládní nařízení č. 26/1940 Sb. ustanovuje úlevu při usnášení jen pro takové změny společenských a společenstevních stanov, které se staly nutnými změnou státoprávních poměrů. Mohou to býti změny rozmanité, nejčastěji se budou týkatí asi znění firem, údaje bývalé československé měny anebo bývalého československého státního příslušenství, zmínky o bývalé Československé republice při územním vymezení působnosti společností a výdělkových a hospodářských společenstev a pod.

(2) Příslušnost, již v rozsahu naznačeném v odstavci 1 zakládá § 1 tohoto vládního nařízení pro osobně ručící společnosti komanditních společností na akcie, pro představenstva akciových společností a výdělkových a hospodářských společenstev a pro jednatele společností s ručením obmezeným, jest v ý l u č n á, takže uplynutím dvouměsíční lhůty, kterou ustanovuje § 1, odst. 1 vládního nařízení, zaniká jednou provždy příslušnost společenských a společenstevních orgánů dosud k usnášení změn stanov po zákonu povolovaných a vstupuje na její místo výhradně příslušnost osobně ručících společníků komanditních společností na akcie, představenstev akciových společností a výdělkových a hospodářských společenstev a konečně jednatelů společností s ručením obmezeným. To platí i tehdy, když některé ze změn společenských a společenstevních stanov, nutných pro změnu státoprávních poměrů, byly již platně usneseny valnými hromadami komanditních

společností na akcie, akciových společností, společností s ručením obmezeným a výdělkových a hospodářských společenstev a později se objeví potřeba ze stejného důvodu provésti ještě změny společenských nebo společenstevních stanov, anebo když valné hromady, svolané ještě včas k usnášení takových změn musily býti dříve, než se na změnách platně usnesly, odročeny na čas spadající již do doby po uplynutí shora zmíněné dvouměsíční lhůty. Na výlučné příslušnosti osobně ručících společníků komanditních společností a akcie, pokud se týká představenstev akciových společností a výdělkových a hospodářských společenstev anebo jednatelů společností s ručením obmezeným, založené § 1 vládního nař. č. 26/1940 Sb. k usnášení nemění nic okolnost, že vedle takových změn společenských anebo společenstevních smluv, jež se staly nutnými změnou státoprávních poměrů, mají býti po případě i zároveň ve stanovách provedeny jiné změny, které nejsou odůvodněny změnou státoprávních poměrů; důsledně nastává v takovém případě kompetence dvojí, jednak kompetence osobně ručících společníků komanditních společností na akcie, představenstev akciových společností a výdělkových a hospodářských společenstev a jednatelů společností s ručením obmezeným, pokud jde o změny stanov, jež se staly nutnými změnou státoprávních poměrů, jednak kompetence pravidelných společenských orgánů, povolaných jinak k usnášení na změnách společenských anebo společenstevních stanov, pokud jde o změny, jež nejsou odůvodněny změnou státoprávních poměrů. Jestliže jest tu zájem, aby obojí změny společenských, resp. společenstevních stanov byly provedeny zároveň, lze tomu, pokud k tomu účelu nebylo užito lhůty končící dnem 25. března, snadno vyhověti tím, že schůze příslušných orgánů společenských a společenstevních budou svolány přibližně k stejnému času. Příslušnost podle § 1 vládního nařízení č. 26/1940 Sb. nastává pro společníky, resp. pro společenské a společenstevní orgány tam vyjmenované ex lege, nepodléhá žádné dispozici společenských anebo společenstevních orgánů a musí jí dbáti z moci úřední obzvláště jak rejstříkové soudy, tak zúčastněné správní úřady. Usnesení, jež se stala nepřislušným společenským anebo společenstevním orgánem, jsou neplatná.

(3) Zásadně dává § 1 vládního nařízení č. 26/1940 Sb. ustanovení jen o změně příslušnosti společenských anebo společenstevních orgánů k usnášení na změnách společenských anebo společenstevních stanov, jež se staly nutnými změnou státoprávních poměrů. Na obecných náležitostech tohoto usnášení, pokud neprýští z povahy usnášejícího se orgánu u společenského anebo společenstevního, nýbrž z předmětu usnášení, se ustanovením § 1 tohoto vládního nařízení nic nemění. Tak vyplývá již ze slovního znění čl. 198 obchodního zákona, že vyžaduje notářského nebo soudního spisu, jakož i státního schválení k své platnosti každá změna společenské smlouvy jako taková. Stejně jest tomu u akciových společností přes poněkud odchylné znění čl. 214 obchodního zákona. Také u společností s ručením obmezeným bude k usnesení jednatelů v našem případě zapotřebí podle § 49, odst. 1 zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z. notářské listiny a v případě § 49, odst. 3 a 4 l. c. státního schválení.

(4) Společníky podle první věty § 2 vládního nařízení č. 26/1940 Sb. jest rozuměti osobně ručící společníky komanditních společností na akcie, společenskými orgány pak představenstva akciových společností a jednatele společností s ručením obmezeným a společenstevními orgány je rozuměti představenstva výdělkových a hospodářských společenstev. Oznamovací povinnost podle § 13 zák. č. 1/1863 ř. z. postihuje všechny soudy (nejen rejstříkové soudy), jmenovitě také soudy pozůstalostní a konkursní a dále všechny úřady živnostenské, notáře a obchodní a živnostenské komory. Stejně jest tomu u výdělkových a hospodářských společenstev podle § 3, odst. 3 min. nař. č. 71/1873 ř. z. Pořádková pokuta, uložená i jen v jednotlivém případě rejstříkovými soudy, může dosahovati částky až 10.000 K.

Úprava platových a pracovních poměrů zaměstnanců. Upozorňujeme všechny pp. notáře na vyhlášku ministerstva sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem spravedlnosti a v souhlasu s úřadem říšského protektora v Čechách a na Moravě o úpravě platových a pracovních poměrů zaměstnanců v kancelářích notářů, a to ze dne 29. února 1940 (Úřední list z 1. III. 1940 č. 51) a ze dne 26. února 1940 D 2554-21/2 (Úřední list ze 14. III. 1940), které již vstoupily v právní účinnost. Doslovné znění první vyhlášky bylo členům kolegia pražské notářské komory již zrozesláno.

Druhá vyhláška zní takto:

V dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností, ministrem veřejných prací, ministrem vnitra, ministrem financí, ministrem spravedlnosti a ministrem zemědělství ustanovují, že předpisy vládního nařízení č. 323/1939, podle nichž lze pracovní (učňovský) poměr vypovědět jen se souhlasem úřadu práce, se vztahují na výpovědi dané ke dni 31. března 1940 nebo ke dni pozdějšímu soukromým zaměstnancům, uvedeným v § 1 zákona ze dne 11. července 1934, č. 154 Sb., o pracovním poměru soukromých úředníků, obchodních pomocníků a jiných zaměstnanců v podobném postavení (zákon o soukromých zaměstnancích).

KNIHY REDAKCI ZASLANÉ

Vládní nařízení o dani z vystěhování. Sestavili, poznámkami a výkladem opatřili: JUDr. O t a k a r H a n u š, vrchní odborový rada ministerstva financí, a JUDr. R u d o l f S v o b o d a, odborový rada ministerstva financí.

Samí autoři osnovy vládního nařízení vysvětlují v tomto svém komentáři podrobně a srozumitelně všechna ustanovení o této nové dani, a podávají v něm takový výklad, aby postačil praktickému uživateli k úplné informaci.

Autoři dbali, aby vypracovanými vzorci a příklady, i citovaním předpisů jiných souvisejících právních norem, na něž se vládní nařízení o dani z vystěhování odvolává, učinili z publikace pomůcku, která by s a m a stačila k tomu, aby každý uživatel byl dokonale informován. Nízká cena knihy (K 20.—) umožňuje, aby si ji každý zájemce mohl opatřit.

Na skladě u knihkupců nebo přímo v nakladatelství firmy Českomoravský Kompas, Praha-Smíchov, Plzeňská tř. č. 79.

Revue-revui Argus. Měsíčník „Argus“, revue populárně vědeckých článků ve stručném výtahu, vydávaný „Středoevropskou výstřižkovou kanceláří Argus“, vyšlo právě 2. číslo. Jsou v něm zajímavé novinky ze světa technického, z lékařství, o hygieně, ze zemědělství, věd přírodních a statistické údaje. Jen zběžně uvádíme některé tituly článků:

Kapalný vzduch — pohonná látka budoucnosti. Člověk a iony. Válka člověka proti hmyzu. Sluneční plamenné exploze do výše téměř jednoho milionu km.

Revui lze obdržeti u všech větších knihkupců anebo přímo v administraci „Středoevropské výstřižkové kanceláře — Argus“, Praha-Smíchov, Smetanova ul. č. 1. Roční předplatné K 36.—.

Protektorátní příslušnost a domovské právo podle vl. nař. č. 19/1940 Sb. a norem recipovaných. Sestavil a výkladem opatřil JUDr. Alois Brynda, vrch. min. komisař v min. vnitra.

Příručka pojednává o tom, kdo z dřívějších česko-slovenských státních občanů se stal příslušníkem Protektorátu Čechy a Morava a kdo nikoli.

Spis přináší především text vládního nařízení č. 19/1940 Sb., podává zevrubný rozbor jednotlivých jeho ustanovení, ukazuje, jak to které z nich se jeví ve světle dosavadní praxe i nauky veřejného práva, a na příkladech demonstruje jejich praktický dosah.

Obzvláštní význam příručky hpočívá v tom, že české interesity obeznamenuje i s jiným než protektorátním právem, které paralelně upravilo státní příslušnost dřív. česko-slov. státních občanů.

Tak se v příručce otiskují a vykládají německá, slovenská a maďarská úprava státní příslušnosti, které všechny měly pro obor právního řádu Protektorátu za následek, že dřívější česko-slovenští státní občané, kteří se podle nich stali státními příslušníky německými, slovenskými nebo maďarskými, jsou vyloučeni z nabytí protektorátní příslušnosti podle vl. nař. č. 19/1940 Sb.

Příručka přináší také text a výklad nařízení ze dne 3. října 1939 o oduznání státní příslušnosti Protektorátu a nařízení ze dne 31. prosince 1939 o dědicko-právních obmezeních z důvodu chování odporujícího pospolitosti.

Z norem převzatých pro nabytí a pozbývání protektorátní příslušnosti z býv. právního řádu česko-slovenského přináší příručka texty nejstarších snadno dostupných norem — dekretů býv. rakouské dvorské kanceláře a cis. patentů — a to, při jejich někdy více než stoletém stáří, namnoze po prvé

v české reprodukci. U jednotlivých norem se uvádí, pokud jsou ještě platným zdrojem práva.

Protože vládní nařízení č. 19/1940 Sb. provedlo v některých směrech podstatné zásahy i do práva domovského, otiskují se v příručce i texty platných předpisů o domovském právu a uvádí se, jaké derogační účinky vl. nař. č. 19/1940 Sb. na ně mělo.

Konečně obsahuje příručka i texty a výklad předpisů o domovském právu, platných na býv. Slovensku a Podkarpatské Rusi v březnu 1939, které mají v četných případech význam pro zjištění, zdali se určitá osoba stala protektorátním příslušníkem či nikoli.

Pro rychlou a snadnou orientaci je k příručce připojen rejstřík věcní i chronologický rejstřík norem, a to jak těch norem, které se v příručce reprodukuje, tak i těch, na něž se činí odkaz ve výkladu.

Vydáno ve „Sběrce právních pojednání“ jako sv. 35. Stran 102, cena brož. K 20.—

Vydalo Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha II., Lützowova 35.

Sbírka rozhodnutí nejvyšších stolic soudních. Právnické vydavatelství JUDr. Václava Tomsy, Praha XII., Kanálská 8, právě vydalo pro odběratele Sbírkou rozhodnutí nejvyššího správního soudu ve věcech finančních generální rejstřík k těmto rozhodnutím za léta 1934 až 1938 (Kniha judikátů finančních, sv. IV.), bez něhož by Sbírka byla neúplná.

Pro odběratele Sbírkou finančních rozhodnutí jsou tyto generální rejstříky nepostradatelnou pomůckou. Vzhledem ke zmenšenému území byla kniha vydána ve zmenšeném nákladu.

Jsou též dosud na skladě předchozí generální rejstříky k rozhodnutím ve věcech finančních (Kniha judikátů finančních, sv. I. 1918—1923, sv. II. 1924—1928, sv. III. 1929—1933).

Všechny knihy judikátů obsahují v systematické úpravě právní věty v jednotlivých pětiletích vydané a byly redigovány přímo presidiem Nejv. správ. soudu.

Právě vyšlo 1. číslo II. ročníku sešitové sbírky **Nové zákony a nařízení Protektorátu Čechy a Morava**. Stran 120. Cena v subskripci pro odběratele K 15.—, mimo subskripci K 22.50. Redakci vede s kruhem spolupracovníků JUDr. J. Hoffmann, vrch. odbor. rada v min. vnitra.

Střet práva říšského a autonomního, nové a nové úkoly, před něž nás staví válka a její reflexy, nové právní formy a instituty, přinesené do našeho právního řádu právem říšským, nové způsoby legislativních projevů, nové publikační instrumenty (od Říšského zákoníka až po Úřední list) — vše to klade na praktického právníka veliké požadavky. Nové zákony a nařízení získaly pro svou snahu — zachytití vývoj práva a přiblížit je zájemcům — značné obliby v kruzích právníků i osob ve veřejné správě činných, jak o tom svědčí stále vzrůstající okruh odběratelů i jejich dopisy. Ježto dnes Sbírka zákonů a nařízení sama o sobě není ani zdaleka obrazem právního vývoje u nás, umožňují nové zákony a nařízení svým odběratelům stálou evidenci celého platného práva bez nutnosti odebírat celou řadu publikačních sbírek a listů.

Z obsahu 1. čísla uvádíme: Mimořádné předpisy procesní a občansko-právní, vydané dne 10. února t. r. (přerušení sporů, odklad exekuce a konkursu, stavení promlčení a procesních lhůt, vyloučení právních následků neplnění). Vzájemná vykonatelnost exekučních titulů mezi Protektorátem Čechy a Morava, Sudetskou župou, Východní markou a ostatní Říší. Jazykové právo u soudů. — Státní občanství v Protektorátu (poměr ke Slovensku a Maďarsku). Nová opatření o židovském majetku a vyřazování židů z hospodářského života z února t. r. — Židovské platy. Nové předpisy trestní. Daň z vystěhovalectví (s podrobnou úřední instrukcí a formuláři). Novoty v oboru daní přímých a jině. Předplatné této sešitové sbírky přes značně stoupající náklady zůstává prozatím nezvýšené. Cena sešitu řídí se jako dosud počtem jeho archů. Arch o 16 stranách velkého formátu v předplacení K 2.—, mimo předplacení K 3.—. Nechte si předložit 1. číslo od vašeho knihkupce neb vyžádejte si je přímo v nakladatelství. Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha II., Lützowova 35.

Desetinné třídění. (Podle článku Ing. F. Juliše v „Organisaci, ročník II., čís. 3-1929.)

Soustavnému třídění odborné literatury a tisku věnuje se v poslední době stále větší pozornost. Odůvodňuje to současné rozmach vědeckých výzkumů i nových možností a metod pracovních, jež nutí sledovati více než kdy předtím tyto nové poznatky a neustále se jim přizpůsobovati. Podle odhadů vyšlo dosud více jak 12 milionů knih a 50.000 časopisů. Nyní vychází na světě ročně asi 200.000 knih a 10.000 důležitých vědeckých a odborných časopisů, v nichž se zobrazuje současný stav vyspělosti světa ve všech oborech. Při takové spoustě zpráv a rychlém tempu, v jakém se objevují a opět překonávají, nedá se ani úzký speciální obor zcela obsáhnouti. Uniká mnoho důležitých zpráv, znovu a znovu se na různých místech řeší již vyřešené problémy. Je potřeba zachytiti tuto duševní činnost lidstva a trvale mu vrátit toto kulturní bohatství k využití. Tento úkol vyřešil již r. 1873 Američan Melvil Dewey, knihovník státní knihovny newyorské, tvůrce soustavy desetinného třídění. Vyřešil jej pomocí nejjednodušších symbolů — arabských číslic — v jejich prosté aritmetické hodnotě. Každé knize, zprávě, dokladu náleží v jeho soustavě určité číslo a naopak každé číslo vyjadřuje určitý pojem, myšlenku, obsah, předmět. Knihy, časopisy, výstřižky a doklady takto utříděné představují pak materiál vždy připravený k informaci o určité věci a k snadnému výběru potřebných dat.

Princip desetinného třídění.

Dewey rozdělil veškeré lidské vědění v 10 skupin, dílů, jež se označují čísly 0—9. Jsou to:

- 0 — Díla všeobecná,
- 1 — Filosofie,
- 2 — Náboženství,
- 3 — Vědy sociální a právo,
- 4 — Filologie,
- 5 — Vědy přírodní a matematika,
- 6 — Vědy užité, technika,
- 7 — Krásná umění,
- 8 — Krásná literatura,
- 9 — Dějiny a zeměpis.

Každý tento jednotlivý díl se dále dělí v deset dílů, jež se označují tak, že se za číslici označující základní skupinu přidá další z čísel 0—9, označujících skupinu nižší. Toto dělení vždy na 10 dílů lze prováděti podle potřeby. Připojováním číslic čili dalším dělením, se původní široký pojem stále více úzí, na př.:

- 6 — Vědy užité,
- 62 — Inženýrství,
- 621 — Stavba strojů,
- 621.1 — Parní strojní zařízení,
- 621.16 — Stabilní parní stroje,
- 621.165 — Parní turbíny.

Aby se usnadnilo čtení i sestavování čísel, užívá se jednak různých pomocných značek, jako teček, dvojteček, závorek, znamének plus a pod., jednak pomocných symbolů. Zpravidla se tečkou oddělují ta čísla, která charakterisují celý číselný symbol, při čemž skupina tečkou dělená nemá míti více než tři místa. Tak na př. ve značce 354.45 (t. j. ministerstvo veřejných prací) oddělí se tečkou skupina 354, t. j. centrální státní administrativa. Dvojtečka je znaménko kombinační, na př.:

- ložisko — 621.82,
čtyřtaktí spalovací motor — 621.432.3,
ložisko čtyřtaktího spalovacího motoru — 621.82:621.432.3.

Znaménko + jest znaménkem spojovacím, na př. obchodní korespondence a účetnictví se značí: 651.3+657. Vzájemnými kombinacemi všech symbolů dá se tu vyjádřiti více než miliarda různých pojmů.

Jak patrně, umožňuje decimální klasifikace zařaditi a přesně označiti každý pojem i předmět, takže lze ji užiti k třídění knih, časopiseckých zpráv, výstřižků z novin, výkresů, map, sbírek, účetních dokladů, patentních spisů a pod.

Výhody desetinného třídění. Významnou předností desetinné soustavy je, že se dá beze změn a úprav upotřebiti ve všech zemích, tedy mezinárodně, neboť číslice — princip soustavy — jsou v celém světě tytéž a všude stejně dobře srozumitelné. Těto výhody postrádají registrační metody založené na principu písmen anebo dokonce i hesel. Možnost dalšího a neomezeného přiřazování číslic dává soustavě pružnost v přizpůsobení se vývoji a pokroku lidské vědy.

Decimální třídění je v podstatě třídění věcné, jež oproti třídění abecednímu má opět velké výhody, neboť synonyma

spadají tu stále pod jedno a totéž číslo bez zřetele na právě zvolený výraz, jako na příklad dynamo anebo generátor a bez zřetele na výrazy cizojazyčné, jako Welle, axe, shaft — hřídel, kdežto homonyma se naopak podle smyslu dělí, jako na př. vodní turbína má znak 621.2, parní turbína 621.165.

Služba dokumentační komise ČSKO pro třídění časopiseckých článků.

Z českých časopisů používají decimálního třídění: Časopis českých knihovníků, Elektrotechnický Obzor, Strojnický Obzor, Organisační a z úřadů, ústavů a firem používají třídění knihovna odboru prezidia ministerské rady, Obchodní a živnostenská komora, Elektrotechnický svaz, Škodovy závody, Českomoravská normalizační společnost, knihovna Jednoty k povzbuzení průmyslu v Čechách, býv. Vědecký ústav vojenský. V češtině bylo zatím vydáno decimální třídění pro elektrotechniku a připravuje se pro obor právní a pro obor vědecké organizace práce. Souborné dílo vyšlo zatím v jazyce francouzském a německém.

Rejstřík německých právních norem vydaných v době od 15. března 1939 do 15. října 1939 s platností pro Čechy a Moravu. Sestavil JUDr. Tomáš P u m p r, vrchní min. komisař v min. vnitra.

Ve „Sbírce právních pojednání“ jako svazek 31. vydalo Právnícké knihkupectví a nakladatelství V. Linhart v Praze II., Lützowova ulice 35, tento spis, jehož účelem jest seznámiti právnickou veřejnost s rozsahem říšských norem, platných v Protektorátu Čechy a Morava. Právní řád Protektorátu jest již do značné míry prostoupen právními normami říšskými, jejichž evidence jest stížena tím, že někdy nedocházelo jen k vydání nové říšské normy platné pouze pro Protektorát, nýbrž i k recepci starších říšských předpisů bez nové jejich publikace.

Rejstřík obsahuje abecední seřazení říšských předpisů podle jejich materie systematicky shrnuté, a navazuje svými odkazy jak na publikační instrument, tak i na sbírku „Nové zákony a nařízení“, vydávanou tímtež nakladatelstvím. K rejstříku jest připojen chronologický přehled říšských předpisů, sestavený podle publikačních sbírek (Říšský zákoník, Věstník nařízení říšského protektora, Úřední list a pod.) s odkazy na sbírku „Nové zákony a nařízení“.

Spis má 36 stran a cena brožovaného výtisku jest 8 K.

Stavovské sociální pojištění. V minulých dnech projednávala se v komisi pro svobodná povolání při Národním souručenství osnova vládního nařízení o zavedení obligatorního pojištění příslušníků svobodných a jiných obdobných povolání pro případ invalidity, stáří a úmrtí, kterážto povolání vyňata jsou, resp. budou, z pojištění osob samostatně hospodařících (zák. č. 148/25).

Pojištění vedeno bude při Všeobecném pensijním ústavu v Praze ve zvláštním oddělení, zřízeném pro všechna svobodná povolání. Jednotlivé stavy povedou si však své účtování a hospodaření odděleně. Bude tedy i notářské pojištění probíhati zcela samostatně, pouze vlastně pod společnou režií, čímž umožní se nám, abychom přizpůsobili si toto pojištění našim speciálním poměrům.

Pojištění vztahovati se bude na všechny notáře do 60. roku věku, tedy i na notáře, kteří v zaměstnaneckém pojištění u V. P. Ú. dobrovolně pokračují.

Pro ty, kteří nyní již v pojištění dobrovolně pokračují, bude zavedeno ve stavovském pojištění t. zv. pojištění na dávky snížené, t. j. na dávky rovnající se rozdílu dávek z pojištění stavovského, nově zaváděného. Bude to však útvar přechodný, neboť ode dne účinnosti stavovského pojištění nebude možno nově dobrovolně pokračovati v pojištění zaměstnaneckém. Je samozřejmé, že nashromážděné premiové rezervy budou každému notáři nově jmenovanému a vystupujícímu z pojištění zaměstnaneckého při jeho vstupu do pojištění stavovského do tohoto pojištění převedeny.

Schema dávek a příspěvku se připravuje. Zásadně bude obdobné z pojištěním podle zák. č. 26/1929, ovšem se vhodnými změnami. Tak zejména základní částka důchodu invalidního a starobního bude stanovena vyšší než u pojištění zaměstnaneckého 3600 K, pravděpodobně 6000 K, důchod vdovský nebude činiti 50% důchodu starobního, nýbrž bude značně vyšší, snad až 75%. Rovněž měsíční zvyšovací částky a karenční doba budou zvláště upraveny.

Aby pak nastalo vyrovnání mezi pojištěnci staršími a mladšími, bude nutno základní částku, předpokládanou obnosem 6000 K, u starších pojištěnců úměrně snížit, ovšem bude jim umožněno, aby zákupem si své nároky s ostatními (mladšími) kolegy alespoň vyrovnali.

Všechny tyto otázky se důkladně studují a propočítávají a snad již v příštím čísle Českého Práva budeme moci informovati kolegy o detailních návrzích.

V. Macas.

Příročí (moratorium) peněžních ústavů a podniků a předpisů o židovském majetku. Napsal JUDr. Stanislav Jurášek, vrchní min. komisař ministerstva financí v Praze XVIII., Na Ořechovce č. 29. — Třetí opravené a doplněné vydání. Stran 174, cena brožovaného výtisku 30 K.

Spis tento vychází již ve třetím vydání, což jest nejlepším dokladem jeho rovně a všestranné upotřebitelnosti v právní praxi. Kromě obsáhlého výkladu o vládním nařízení ze dne 27. března 1939 č. 86 Sb. z. a n. o přechodném omezení výplat vkladů u peněžních ústavů obsahuje dílo texty i výklad těchto předpisů o židovském majetku: výnos ministerstva financí ze dne 25. března 1939 o opatření k ochraně měny, vyhlášku téhož ministerstva ze dne 10. listopadu 1939 o skládání nájemného a pachtovného z nemovitostí, výnosy ministerstva vnitra ze dne 3. dubna 1939 a 27. dubna 1939 o výplatě pojistných sum, odkupních sum neb zápůjček na pojistky, nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 21. června 1939 o židovském majetku a druhý prováděcí výnos říšského protektora k nařízení o židovském majetku ze dne 8. prosince 1939. Spis opatřen jest též dobrým věcným rejstříkem.

Zvláštní cena tohoto díla spočívá v tom, že jsou v něm obsaženy kromě všeobecných norem a jejich komentáře též konkrétní výnosy ústředních úřadů a jejich rozhodnutí, týkající se některých sporných otázek jak v oboru předpisů moratoriích, tak i v materii předpisů o židovském majetku. Velmi obsáhlý jest zejména výklad důležitého § 6 nařízení říšského protektora ze dne 21. června 1939, určující, koho jest považovati za žida a dále výklad pojmu „cenný papír“, o němž mluví toto nařízení v § 1, odstavec 1, jehož komentování v praxi naráželo na různé sporné otázky.

Kniha tato důkladností a obsažností svého komentování stává se dobrou praktickou pomůckou.

Notářské místo v Praze II.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž na znovuobsazení místa notářského v Praze II., uprázdněného úmrtím notáře JUDr. Aloise Z m e k a, současně též místa, které přeložením tamtéž se uprázdňují.

Žádosti opatřené doklady ve smyslu výnosu býv. min. sprav. ze dne 31. X. 1887 č. 9172 podány buďtež do

3. dubna 1940

včetně, předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze, dne 8. března 1940.

President: Dr. Ponec v. r.

Čís. jed. 1033 n. k.

Notářské místo v Praze II.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž na znovuobsazení místa notářského v Praze II., uprázdněného úmrtím notáře JUDr. Jaroslava Heinitze, současně též místa, které přeložením tamtéž se uprázdňují. — Žádosti opatřené doklady ve smyslu výnosu býv. min. sprav. ze dne 31. X. 1887, č. 9172 podány buďtež do

30. dubna 1940

včetně, předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze, dne 27. března 1940.

President: Dr. Ponec v. r.

Kandidát notářství se substitucí neb blízko ní, úplně samostatný a spolehlivý, hbitý, svobodný, znalý němčiny, se přijme od 1. VII. 1940. Nab. pod zn.: „Nové platy“ do adm. t. 1.